

Comunicat d'Amadeu Casellas des de l'hospital penitenciari de Terrassa

INFO BARCELONA :: 31/08/2008

[Cat/Cast]

D'entrada em presentaré, per als qui no em conequin. Em dic Amadeu Casellas Ramon, i fa més de dues dècades que sóc la presó. Estic en vaga de fam des del dia 22 de juny de 2008. Hi haurà gent que estarà d'acord amb mi, i altra que no; tots mereixen el meu respecte, perquè en això es basen les llibertats individuals.

Els motius que m'han portat a aquesta vaga (fins a les últimes conseqüències) són: denunciar i protestar per la situació en què es troben, a les presons catalanes i de tot l'estat, companys meus, i jo mateix. Perquè darrera aquests murs es cometen tota mena d'abusos i tortures per part de les institucions penitenciàries, amb la permissivitat i complicitat dels jutjats de vigilància, i amb la ceguesa, cinisme i hipocresia a què ens tenen acostumats els polítics i la justícia.

La majoria dels qui estem dintre aquestes parets no demanem un tracte de favor ni de privilegi per part de les institucions penitenciàries, ni dels jutges, ni dels polítics; ben contràriament als Julián Muñoz, Javier de la Rosa, els Alberto, Mariano Rubio, els del cas Filesa, Mariano Conde, Barrionuevo, Conde, Rafael Vera, Puigneró...i un llarg etcètera. Perquè tots sabem que ells poden comprar la seva llibertat, amb diners i influències.

La meva denúncia i protesta és per als qui, com jo, són pobres, obrers, o gent que, simplement, venim de llocs marginats. Ni nosaltres, ni les nostres famílies, no podem comprar la llibertat, i hem de lluitar amb els pocs mitjans de què disposem. En el meu cas, com en el de tants altres companys, he aconseguit el màxim de presó establert pel codi penal vigent: 20 anys, o 30 amb el codi antic.

Però se'm nega la llibertat perquè jo no sóc submís amb un sistema penal i penitenciari podrit i corrupte, tal com es demostra en el dia a dia, en què aquesta constitució i aquestes lleis catalanes i espanyoles de què tant parlen els polítics i els jutges no s'apliquen. Per què no em concedeixen la limitació de condemna? La resposta és molt senzilla: perquè vaig néixer pobre, com tants altres companys. I no hem d'oblidar que, en democràcia, es gaudeix de llibertat sempre i quan no s'utilitzi.

No sé com acabarà aquesta vaga. Tinc l'esperança que se'm doni el que, per dret i per llei, em correspon, i que sigui lliure, a la fi. També espero que aquesta vaga serveixi perquè els meus companys tinguin una mica més de llum i d'esperança; perquè molts d'ells no tenen la mateixa fortalesa i es queden en el camí i en l'oblit.

També vull aprofitar aquest comunicat per agrair públicament el recolzament que estic rebent per part de la meva mare, a qui estimo moltíssim; agrair-lo també a la CNT de Manresa i d'altres llocs; als meus grans amics (...) i a tants d'altres que no dic, perquè la

llista seria inacabable. A tots , gràcies pel vostre recolzament. També vull donar les gràcies a tots els qui m'estan escrivint i animant: perquè, sense el vostre suport, el més segur és que em faltaria la força. Gràcies a tots.

També vull agrair d'una manera molt especial la tasca de la meva advocada i del seu company. Perquè, malgrat les dificultats que tenen, no m'hn deixat ni un minut.

Gràcies a tots! La vaga de fam continua, i la lluita serà llarga. Però, entre tots plegats, amb el vostre suport, guanyarem i seré lliure.

Una abraçada fraternal i llibertària. Llibertat o mort!

Salut i anarquia!

Amadeu Casells Ramon

Hospital Penitenciari de Terrassa,

27 d'agost de 2008

Post Data: Avui som nosaltres, els qui estem dins de la presó, però...i demà? Podeu ser vosaltres?

Mira també:

<http://http://paisatgedesdelafinestra.blogspot.com>

<http://www.cnt-ait-manresa.blogspot.com/>

COMUNICADO DE AMADEU CASELLAS RAMON DESDE EL HOSPITAL PENITENCIARIO DE TERRASSA

En primer lugar me voy a presentar, para los que no me conocen. Me llamo Amadeu Casellas Ramon, llevo en la cárcel más de dos décadas y estoy en huelga de hambre desde el día 22 de junio de 2008. Habrá gente que esté de acuerdo con lo que estoy haciendo, y otra que no; todos merecen mi respeto, porque en eso se basan las libertades individuales.

Los motivos que me han llevado a esta huelga de hambre (hasta las últimas consecuencias) son: denunciar y protestar por la situación en que se encuentran, en las cárceles catalanas y de todo el estado, compañeros míos, y yo mismo. Porque detrás de estos muros se cometen todo tipo de abusos y torturas por parte de las instituciones penitenciarias, con la permisividad y complicidad de los juzgados de vigilancia, y con la ceguera, cinismo e hipocresía a que nos tienen acostumbrados los políticos y la justicia.

La mayoría de los que estamos dentro de estos muros no pedimos un trato de favor ni de privilegio por parte de las instituciones penitenciarias, ni de los jueces, ni de los políticos; contrariamente a los Julián Muñoz, Javier de la Rosa, los Alberto, Mariano Rubio, los del caso Filesa, Mariano Conde, Barrionuevo, Conde, Rafael Vera, Puigneró...i un largo

etcétera. Porque todos sabemos que ellos pueden comprar su libertad, con dinero e influencias.

Mi denuncia y protesta es para los que, como yo, son pobres, obreros, o gente que, simplemente, venimos de lugares marginados. Ni nosotros, ni nuestras familias, no podemos comprar esa libertad, y tenemos que lucharla con los pocos medios de que disponemos. En mi caso, como en el de tantos otros compañeros, he cumplido el máximo de encarcelamiento establecido por el código penal vigente: 20 años, o 30 con el código antiguo.

Pero se me niega la libertad porque yo no soy sumiso con un sistema penal y penitenciario podrido y corrupto, tal como se demuestra en el día a día, en que esta constitución y estas leyes catalanas y españolas de las que tanto hablan los políticos y los jueces no se aplican. Por qué no me conceden la limitación de condena? La respuesta es muy sencilla: porque nací pobre, como tantos otros compañeros. Y no podemos olvidar que, en democracia, se goza de libertad a cambio de no utilizarla.

No sé cómo acabará esta huelga. Tengo la esperanza de que se me de lo que, por ley y derecho, me corresponde, y sea libre, al fin. También espero que esta huelga sirva para que mis compañeros tengan un poco más de luz y de esperanza; porque muchos de ellos no tienen la misma fortaleza y se quedan por el camino y en el olvido.

También quiero aprovechar este comunicado para agradecer públicamente el apoyo que estoy recibiendo por parte de mi madre, a la que quiero muchísimo; a la CNT de Manresa i de todos sitios; a mis grandes amigos (...) y tantos otros que no digo, porque la lista sería inacabable. A todos, gracias por vuestro apoyo. También quiero agradecer a todos los que me están escribiendo y apoyando: porque, sin vuestro apoyo, lo más seguro es que me fallaran las fuerzas. Gracias a todos.

También quiero darles de manera muy especial las gracias a mi abogada y a su compañero, porque a pesar de las dificultades que estáis teniendo, no me habéis dejado ni un minuto.

Gracias a todos! La huelga de hambre continua, y la lucha será larga. Pero, entre todos vosotros, con vuestro apoyo, ganaremos y seré libre.

Un fraternal abrazo libertario. Libertad o muerte.

¡Salud y anarquía!

Amadeu Casellas Ramon
Hospital Penitenciario de Terrassa,
27 de agosto de 2008

Post Data: Hoy nosotros somos los que estamos dentro, pero... ¿mañana podéis ser vosotros?

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/comunicat_daamadeu_casellas_des_de_lahos